

Interaktion i ph.d.-vejledning – et kvalitativt studie af en vejledningssession med flere vejledere

Af Sofie Kobayashi og Camilla Rump, KU.

Hvordan skabes læringsmuligheder for ph.d.-studerende? Nærværende pilotstudie til mit ph.d.-projekt om ph.d.-vejledning er en kvalitativ analyse af et vejledningsmøde med en ph.d.-studerende og hendes tre vejledere. Vejledningen handlede om hvilken metodologi den ph.d.-studerende skulle benytte i sit projekt indenfor håndtering af øget nedbør. Gennem analyse af faktisk vejledning får vi indblik i hvad vejlederne gør, frem for hvad de tror de gør, og for at komme tættere på samspillet end ved en analyse af roller, har vi brugt positioneringsbegrebet (Davies og Harré, 1991). I positioneringsteori ses en samtale som en tri-polar struktur af tale-handlinger, storylines, og positionering. Positionering sker når individet tilskriver andre eller selv påtager sig pligter og rettigheder, som de aktuelle diskursive praksisser muliggør. Storylines er den personlige brug af de diskursive praksisser som er tilgængelige for individet i tid og sted. Individet har skiftende positioneringsmuligheder, der bliver til i gensidigheden mellem individ og omgivelser, hvilket gør positioneringsbegrebet meget dynamisk. Analysen har mundet ud i en beskrivelse af en læringsituation, hvor forskerne i dette forskningsmiljø taler om hvad der er god videnskabelig praksis. Vejlederne og i nogen grad den ph.d.-studerende refererer til to forskellige storylines:

- 1) I gængs videnskabelig metode skal forskeren distancere sig fra forskningsobjektet
- 2) Deltagende forskning er mulig og også videnskabeligt velfunderet

De to storylines kommer til udtryk igennem vejledningssessionen som forskellige diskurser vejlederne bruger til at positionere projektet, og dermed indirekte den ph.d.-studerende. De to storylines er potentielt konkurrerende og konfliktfyldte, men fordi vejledningen er dialogbaseret bliver der skabt læringsmuligheder for den ph.d.-studerende i kraft af den akademiske diskussion med og imellem hendes vejledere. Analysen viser hvordan vejledning med flere vejledere kan berige læringsmiljøet når vejledningen er dialogbaseret (Dysthe, 2002). Analysen bidrager til diskussionen om fordele og ulemper ved vejlederteams.